

عنوان مقاله:

شادکامی در سبک زندگی اسلامی

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی دین، معنویت و کیفیت زندگی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده:

فاطمه رحمانی - کارشناس علوم تربیتی

خلاصه مقاله:

شادکامی یکی از خلیات اساسی در زندگی فرد است و نقش مهمی در چارچوب حیات روانی و اجتماعی او بازی می کند. شادکامی عبارت از چگونگی داوری فرد درباره نحوه گذران زندگی است، این نوع داوری متأثر از ادراکات شخصی فرد و تجربه احساسات و عواطف مثبت است که بر سبک تبیین، قضاوت و تصمیم گیری او اثر می گذارد عواملی که شادکامی را به وجود می آورند شامل احساس رضایت مندی از زندگی و فقدان عواطف منفی همچون افسردگی و لذت بردن از وقایع می باشد و یکی از علل تاثیرگذار در برقراری اصول بهداشت روانی و خوشبختی است و بر قضای شناختی و رشد آن اثر می گذارد. شادکامی بر نگرش و ادراکات شخص مبتنی است و به حالتی اشدت دارد که مطبوع و دلپذیر است و از تجربه هیجان های مثبت و خشنودی از زندگی نشأت می گیرد. احساس شادکامی مولد انرژی، شور و نشاط و حرکت و پویایی است و همچون سپری می تواند خانواده آدمی در برابر استرس ها و مشکلات محافظت نموده و سلامت جسمی و روانی او را تضمین کند

کلمات کلیدی:

خانواده پایدار، شادکامی، آموزه های دینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1246983>

